

PROSPECTUS

Tituli VII. de suprema Potestate Judicaria in genere:

I.

Quām Leges in Civitate forent frustraneæ, nisi Civium factis applicatæ demandarentur Executioni, consequens est, ut in Republica esse aliquem oporteat, penes quem sit Potestas exsequendi Leges, cēù de ipsa Actionum imputatione cognoscendi (1) & quia hæc cognitio ipsum est de aliorum Actionibus judicium, facile patet, Potestatem judicariam in Civitate omnino esse necessariam; cūm verò inter Æquales neque subjectio intelligatur neque superioritas, hinc ipsa jurisdictionis soli competit summo Imperanti (2) adeòque inter jura Majestatis immanentia rectè refertur.

- (1) Talis Imputatio, quæ dicitur: applicatio Legis ad factum, aliter non fit ac per Syllogismum, cuius Propositio major ipsam Legem, minor factum, Conclusio Sententiam continet, ita ut in Majori pronuncietur Lex, in minori imputetur actio, in Conclusione ipsa Lex adplicetur ad factum, quæ applicatio Legis ad factum ipsa est Sententia. --- Paradoxum ejusmodi Imputationis Exemplum legitur apud LIVIUM L. 26. quandò HORATIUS occiderat Sororem, orta quæstione: an Lex de Perduellione ad ipsum HORATII facinus sit applicanda? Duum viri Legem illam ad HORATII factum adplicandam judicantes hæc utebantur Ratiocinatione: "qui hominem dolo malo obtruncat, tanquam Perduellis, Colligatus manibus velatoque Capite verberandus & ex Arbore infelice est suspendendus, --- en Lex? --- sed HORATIUS Sororem sciens hominem Gladio transfixit, ac dolo malo obtruncavit, --- en factum! --- ergò HORATIUS tanquam Perduellis, Colligatis manibus velatoque Capite verberandus, & ex Arbore infelice suspendendus est, --- en sententia! --- ast cūm Advocatorum æquè sit officium strenuè exculpare Reos, nec deceat eodem mox trepidare, ac vel adeò desperare de Sententia absolutoria, condemnatoria ut primùm fulminatā, hinc refert LIVIUS L. c. eundem HORATIUM hanc contrà Imputationem fuisse excusatum hoc ut ut paradoxo populi Ratiocinio:,, ab eo, qui Hostem Patriæ occidit, tanquam à Perduelle non est sumendum supplicium --- en Lex! --- sed HORATIUS Sororem occidens, Hostem Patriæ occidit (qui à hostilem ostendit animum, Cædem Curiatii sponsi flebiliter lugendo) en factum! --- ergò ab HORATIO tanquam à Perduelle supplicium non est sumendum, --- en Sententia absolutoria!

- (2) Quare si Lædens puniatur à Læso tanquam privatus à privato, hæc non poena sed vindicta, fin à Tertio, tunc nova est Lælio. --- Unde gnarè TERENTIUS; "Leno sum, fateor, perfidus, pestis, attamen à me nulla tibi orta est injuria."

A

B

II.

Quoniām *Judicis* est, Leges factis adplicare, & an factum alicui imputandum sit disquirere, *Imputatio* autem consistit in declaratione vtrūm effēctus, quem Lex Actioni adsignat, Locum habeat nec ne, sequitur sanè, ut *Imperanti*, Cui summa est *Potestas judicaria*, competit etiam *Jus infligendi Pœnas* (1) ex fine Civitatis mensurandas (2) & quæ aliter justæ non sunt, quām quatenūs sunt Remedium ad Salutem publicam necessarium (3) undē Pœnam *Talionis* (4) *Exilii* (5) *Mutilationis* & *Infamiae* (6) in Civitatibus benè ordinatis exsulare oportet.

- (1) Scilicet ob Actionum Confliictum cum publicâ & privatâ Civitatis securitate --- quæ enim Legis civilis foret Auctoritas, nullâ Pœnarum comminatione munita? --- nec sola Legis virtus intrinseca coeret Pravos, quorum in Civitate sunt plurimi.
- (2) Hic finis obtinetur imd: Emendatione Delinquentis, 2dū: Satisfactione Læsi, 3dū: Exemplo alii illucent; --- Undē Pœna delicto minus proportionata, nec tanta, quanta sufficit ad reprimendam peccandi Libidinem, audaces allicit potius quām deterret; --- talis E. C. fuit Pœna in iuriarum Legibus 12. Tabularum sancta: "Si Injuriam faxit alteri, 25. asses Pœnæ sunt,, undē ex Quinto Labeo refert Gellius: "quendam Lelium Nero in hominem egregiè audacem pro delectamento habuisse os hominis liberi percutere manūs suæ Palmâ, quem infecutus fuissest servus crumenam portans assibus plenam, ut quemcunque depalmasset, ipsi statim 25. Asses secundū 12. Tabulas exsolvere potuisset,, quapropter, inquit Autor. "Prætores hanc Legem velut ineptam censuerunt abolendam,, --- Pœnarum itaque æstimatione pro statu Personæ, Sexu, Patrimonio, Loco, tempore, & Modo varianda --- sic majorem sanè Pœnam meretur, quem Cognatio, Officium, Ætas, Prudentia & Dignitas à delicto debuisset, avocare.
- (3) Undē non tam ipsa actus moralitas, quām ejus ad finem Civitatis Relatio, Pœnarum Civilium Mensura est.
- (4) Quæ dicitur: par vindicta, ut quod quis fecit, idem quoque ferat; --- Hæc quaudque impossibilis est, plerūmque inepta.
- (5) Excepto tali Exilio, quale est Russorum in Siberia, ubi delinquentes ferarum capti (Zobel-Gaing) continuò occupati egregia Reipublicæ Emolumenta præstant --- talis contra Exilii Pœna quæ ordinariò & Civium copiam immisit, & homines Peccatos in aliena rapit Territoria, tam Bono publico, quam delinquentis Emendationi, atque adeò justitiæ erga Vicinos exterasque Gentes observandæ aduersatur.
- (6) Hoc Pœnarum genus non tam emendat delinquentes, quam eos ad nocendum invitit, quatenūs odio publico expositi vix habent, undē honestam sustentationem querant, id quod magis nocet Civitati, quippe, quæ otiosis hominibus alienis oneratur.

III.

Cùm *Jus Morte plectendi Nocentes* non à solâ Naturâ tribuat, quatenūs omnium jura naturaliter sunt æqualia, nec Pacto in superiorem transferri potuerit, cùm nemo fuerit vitæ suæ Domi-

3

Dominis (1) nec illud ab expresso & vniuersali Numinis ius*tu* derivetur, quatenus soli populo *Judaico* erat concessum (2) & solus Deus dicatur: Vitæ ac Necis Dominus, hinc sunt, qui in dubium vocant, an tale *Ius Gladii* competat *Imperantibus?* nos verò hoc *merum Imperium* promanare dicimus ex tacitâ Dei voluntate, ceù *Lege naturali hypotheticâ*, quæ dūm jubet finem, Media quoque ad eundem obtinendum necessaria impertitur. (3)

(1) Omnis enim est vita suæ v*er*is fructuarius tantum; -- Dominium vero quod quis non haber, transferre non potest.

(2) Forma nōnque Regiminis *Judaici* simpliciter erat *Theocratica*, Civili Imperio nullatenus apud mortalem Principem, sed penes solum Deum immortalē residente, idque citrā vel ultimam ad alias Gentes Relationem.

(3) Unde primæ Patrum-Familias jura, nunc æquè Imperantibus competit in suis Populis. Vid. in Exercit. I. de Anarchia Positionis V. & VI. Notamen.

IV.

Tortura est actus, quo Corpus delinquentis ac vel de Crimine graviore valde suspecti Tormentis adficitur (1) in ordine ad propriam facti Confessionem extorquendam. Cùm verò non nulli extremos potius perferant Cruciatu*s*, quām ut scelera sua cum vitæ amittendæ periculo confiteantur, ac plurimi contrâ dolore compulsi crimina nunquam patrata in semetipso*s* fuerint mentiti, hinc *Tortura* generatim ineptum est veri eliciendi Medium, ideoque in Regulâ illicitum; (2) cùm summoperè tamen aliquando*s* intersit Reipublicæ, non hoc vel illud tantum speciale Crimen, sed & ejus Complices ac Circumstantias aggravantes detegi, & ne quis innocens à falsis Testibus ex odio forsitan aut vindictâ in scandalum Reipublicæ ac Justitiae dedecus ad extreum fortè rapiatur supplicium, hinc in tali officiorum conflictu, ut Malum minus majori, sic Salus publica privatæ est anteferenda, atque in rarissima hac specie *Tortura* sibi Locum vindicat. (3)

(1) miror in nostra Germania adhuc hodie obtinere Genus Torturæ Humaniorum minus, ac vel Barbarorum moribus acommodatum, id quod circa iacturam sanitatis, Mortuum atque ipsius Corporis, nec Robustus susinet, non attentis tot aliis torquendi modis à Gentibus vicinis dudum receptis ut longe humanioribus, sic vel magis invencionibus, conseqüenter ad veritatem eliciendam aptioribus,

(2) Non

- (2) Non video, quo naturali jure Inquisiti alias sufficienter convicti propria Confessio sit
absolutè necessaria.
- (3) Suppositis hisce supponendis ac servatis omnibus servandis, et si fortè quis innocens esset
in eo, de quo torquetur, Infortunii in loco foret habendum. --- Unde in illis tantum
Tribunalibus Tortura instituatur oportet, ubi sunt Viri jurisprudentia probè imbuti,
jura criminalia non ex Theoriâ solum, sed & ipsâ praxi callentes, ut ad omnia Re-
quisita attenderent, & singula ex communi Reipublicæ statu ponderare norint.

V.

Evidem qui non peccavit, puniri non potest, atque ideo
*delinquentis Consanguinei vel ejusdem Liberi à Pœnâ sunt immu-
(1) Attamen si interdùm hi Bonis aut Privilegiis simùl pri-
ventur, id propriè Pœna non est, sed sequela Pœna ab eorum
Parentibus commeritæ, qui non nunquam rectè puniuntur acriùs
in propriis Liberis tanquam charissimis sibi Pignoribus, (2) quēis
eūm olim profuerint *Majorum Merita*, nunc quoque *Demerita*
noceant.*

- (1) Filius enim non portabit iniuriam Patris, modò ejusdem non fuerit particeps, &
iustum est, ut suam quisque Culpm in semetipso luat, non in altero — neque afflictio
addenda est afflictio, quod & movisse arbitramur Legislatores humaniores, ut rarissimè locum
esse voluerint Pœna, quæ vel indirectè ad Liberos innocentes extenderetur, unde non
nisi in Crimine Majestatis, Bona omnia à Fisco occupari jussérunt.
- (2) Cùm enim naturæ sit insitus amor erga proprios Liberos, ut vel adeò in Brutis conspi-
citur, quo naturali amore inducti Parentes in primis Curis habere debent, ut eorum
Liberi sint omni ex parte beati, hinc vehementius affliguntur videndo proprios suos atque
innocentes Liberos tanquam charissima sanguinis sui pignora privari Bonis atque exui
Dignitatibus illis, Privilegiis ac Prærogativis, quæ alias post mortem sua suissent
habituri, quæ tristi Consideratione Pœna Parentum adaucta debitam plerumque ac Crimini
proportionatam accipit mensuram; --- hæc autem Pœna tūm demum justè infligitur ab
Imperante, ubi aliter saluti Reipublicæ haud poterit consulere.

VI.

Quemadmodum *Juri Imperantis* respondet *Subditorum obligatio*,
atque in conscientia, qui nocuit Reipublicæ scandalo, tenetur
eidem prodesse *Exemplo*, sic Reus nec Pœna tanquam bono
moralı, nec Personæ eam irroganti, tanquam *sacræ Justitiae*
Ministro unquam resistere potest (1) quin tamen ipsam Pœnam
Lege præscriptam ultrò sibi arcessere aut sibi per semetipsum
infligere teneatur (2) qualis non *Humaniorum* naturalis, sed *Bar-
barorum* contra Naturam mos est. (3)

- (1) Qui enim humanae Potestati resistit, Dei Ordinationi resistit.

(2) Sic

- (2) Sic nec tenetur quisquam, ut atrocissimis sponte suppliciis se offerat --- immo cum Poena sit malum Passionis, à quo natura omnium hominum abhorret, hinc ne Poena quidem foret, quæ sponte volenti infligitur; --- Unde QUINTILIANUS in Declam. 11. "Fallitur quisquis humana Tormenta solā nominum atrocitate metitur, nulla enim Poena est, nisi Invito, nec habemus ullum nisi ab Inpatientiâ dolorem, & ut aliquid crudelē fæcum sit, metus facit — Supplicium quisquam vocat ad quod proselitur? quod exposciatur? — illò trahite damnatos, quo sponte non sequuntur."
- (3) Sic Africani Abdomen libimetispis inciduat, --- immo inter Magnates Christianos in delictis secretioribus (Staatsverbrechen) non nullos ad Venenum quandoque hauriendum coactos legimus --- sic non nullibi præsertim in A. adhuc hodie comperimus vile Pecus pseudo-Philosophorum, qui aded gloriā ac vel generosiorem fundant animaum in Autochiria.

VII.

Jus Gladii supponit *Jus adgratiandi*, quod tanquam Majestaticum æquè competit soli summo Imperanti, Cujus est tamen Poenarum qualitatem & quantitatem determinare, quam eas vel prorsus remittere, vel saltim mitigare, prout Salus Reipublicæ tanquam *suprema Lex* id exigere videtur; (1) hoc *Jus adgratiandi* continetur sub *Jure dispensandi*, (2) cui æquipollit, sicut *Jus abolendi* (3) sub ipso *Jure adgratiandi* continetur.

- (1) Rationes huc facientes sunt: præclara vel ipsorum delinquentium, vel Majorum cœū Parentum in Rempublicam & Principem Merita, ac vel futurorum magna spes Meritorum, aliavè demum hujusmodi Ratio status politica;
- (2) Dispensatio definitur, quod sit permisso actus à Lege prohibiti in Casu particulari facta; hinc dispensare cœū ab obligatione Legis liberare, idem est, ac in Casu singulari ipsam Legem tollere --- ut verò Princeps Legem à se latam tollere, ita & circā eandem valet dispensare; --- hoc verò dispensandi ius ad ipsam naturæ Legem tanquam immutabilem atque perpetuam nequit extendi, undè si Princeps quædam permettere teneatur, quæ Legi naturali adverfantur, tunc nullatenus circā illa dispensare, sed ea tantum censetur connivere, quæ aliter impedit non potest.
- (3) Abolitio vocatur: Remissio Poenæ in Casu dubio --- Vigore juris hujus Majestatici Imperans delinquentem citra omneg vel ulteriorem Inquisitionem è Numero Reorum eximit, Partibus inquirentibus cœū Actori & Judici perpetuum imponendo silentium, ita ut tale factum velut dubium atque incertum maneat in suspense.

VIII.

Per hoc, quod aliquandò quis habeat *Jus Gladii* simpliciter sine *Jure adgratiandi*, haud fallit Regula: *Jus Gladii* necessariò importare ipsum *Jus adgratiandi*, quatenus vnum sinè altero inefficax foret pro obtinendo Civitatis sine Remedium; cùm enim

enim *Superior* nudum *Juris Gladii* exercitium concedere aut quandoque injungere possit Inferiori cù *Vasallo*, cum absolutâ *Juris ad gratiandi Reservatione*, hinc ille, cui tale *Jus Gladii* tanquam Majesticum competit Jure proprio & *Imperii eminentis* vigore, confundendus non est cum illo, qui nudum hujus *Juris Exercitium* habet, non proprio sed Jure alieno tanquam ex Concessione, ac Titulo fortè oneroso, cù per modum servitutis.

IX.

Quemadmodum in *suprema Potestate Judiciaria* *Jus* inest, Causas quaecunque Subditorum controversas cognoscendi, sententias Litium decisivas ferendi, easque exsequendi, ac vel Partem vitam, ni sponre satisfaciat, etiam forti Brachio adigendi, ut præstet id, in quod f. condemnata, sic ipsa *Jurisdictio* pro diversis Causarum objectis alia est *Ecclesiastica*, alia *Criminalis*, alia *Civilis*, quā & *Feudalis* comprehenditur, undē *triplex Forum* cù *Judicium*, scilicet: *Ecclesiasticum*, *Criminale*, ac *Civile* vulgo promānat; --- omnis autem *Judicij* ordo naturalis consistit in: in *Petitione Actoris*; 2dō: *Rei Exceptione* quā ad factum vel *Jus*; 3tō: *Probationibus* earumque *Illisionibus*; 4tō: *Sententia* judicis ferendā; --- undē liquet, *Judicium* legitimam esse disceptationem ac causæ decisionem, à superiore vel *Ipsius Jussu*, cù *Auctoritate* Ejus factam à *Magistratu*, à quo tamen omnibus iis, qui injustā fortè sententiā se conqueruntur oppressos, ad ipsum *Imperantem* via patere, adeoque penes Illum esse debet *suprema causarum dubiarum Analysis*. (1)

(1) Sic in *Civitatibus MONARCHICIS* ad Reges aut Princes, in *ARISTOCRATICIS* ad Senatum Procerum, in *DEMOCRATICIS* ad Comitia regulariter provocandi jus est --- nec temerè constituendus est Magistratus citrū Recursum ad superorem, id quod nec Regibus suis ac Dictatoribus permiserunt ROMANI --- ac Provocationum abusibus nimium quantum auctis varia sensim Remedia suè inventa, ad nimiam provocandi temeritatem intra limites coercendam; --- talia sunt Privilegia de non appellando quibusdam Magistratus concessa --- talis est certa *Summa appellabilis*, ac vel causæ qualitas Lege definita --- tale est jus jurandum calumniae, --- talis est *Pecunia cautionaria* à Provocante in Calum succumbentiae deponenda &c.

COROL.